

A Bundesarbeitsgericht (Németország) által 2020. október 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – DS kontra Koch Personaldienstleistungen GmbH

(C-514/20. sz. ügy)

(2021/C 19/23)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesarbeitsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: DS

Alperes: Koch Personaldienstleistungen GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Ellentétes-e az Európai Unió Alapjogi Chartája 31. cikkének (2) bekezdésével és a 2003/88/EK irányelv⁽¹⁾ 7. cikkével valamely kollektív szerződés olyan szabályozása, amely annak megállapítása során, hogy a munkavállaló jogosult-e túlmunkadíjra, és ha igen, hány órára vonatkozóan, csak a ténylegesen ledolgozott munkaórákat veszi figyelembe, azon órákat azonban nem, amelyeket a munkavállaló által igénybe vett fizetett éves alapszabadság lefed?

⁽¹⁾ A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 299., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.; helyesbítés: HL 2020. L 92., 22. o.)

A Bundesarbeitsgericht (Németország) által 2020. október 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – XP kontra St. Vincenz-Krankenhaus GmbH

(C-518/20. sz. ügy)

(2021/C 19/24)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesarbeitsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: XP

Alperes: St. Vincenz-Krankenhaus GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ellentétes-e a 2003/88 irányelv⁽¹⁾ 7. cikkével és a Charta 31. cikkének (2) bekezdésével az olyan nemzeti szabályozásnak, mint a BUrlG (Bundesurlaubsgesetz; a szabadságról szóló szövetségi törvény) 7. § -ának (3) bekezdése, azon értelmezése, amely szerint az olyan munkavállaló éves fizetett szabadságra való, korábban nem teljesített jogosultsága, akinél teljes keresőképességsökkenés következett be, és aki szabadságát ugyanakkor – legalábbis részben – a keresőképessége csökkenését megelőzően igénybe vehette volna, folyamatosan fennálló tartós keresőképességsökkenés esetén a szabadság esedékessége évének végét követő 15 hónap elteltével akkor is megszűnik, ha a munkáltató a megfelelő felhívás és tájékoztatás elmulasztásával nem tette ténylegesen lehetővé a munkavállaló számára, hogy a szabadsághoz való jogát gyakorolja?
2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: tartós keresőképességsökkenés esetén az említett feltételek mellett az is kizárt-e, hogy a szabadsághoz való jog későbbi időpontban szűnjön meg?

⁽¹⁾ A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 299., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.; helyesbítés: HL 2020. L 92., 22. o.)